

Jeg har gjentatte ganger, adressert min store bekymring for kvaliteten på det arbeidet som utføres i Borgarting lagmannsrett. Og i dag ble Norge nok en gang domfelt for brudd på EMK Artikkel 8 i en sak der Borgarting lagmannsrett var involvert.

Og går vi tilbake til 15 september i år, opphevet Høyesterett nok en avgjørelse fra Borgarting lagmannsrett som en direkte konsekvens av de mange dommene Norge har fått mot seg i EMD.

På samme måte som Høyesterett opphevet Borgarting lagmannsrett sin avgjørelse den 27 mars, også dette som en direkte konsekvens av EMD-dommene.

Måten Borgarting har håndtert- og håndterer- menneskerettene på må egne til sterk bekymring.

I de mange diskusjoner jeg har hatt, også internasjonalt, har Borgarting lagmannsrett vært hyppig debattert.

Som i forbindelse med saken om spanske sjøfolks rett til pensjonsrettigheter, der den spanske regjering, samt med noen av landets fremste jus-professorer ved Universitetet i A Coruna regelrett slakter Borgarting og kaller det "Europas verste ankedomstol".

De hadde nøye analysert dommen som de spanske sjøfolkene hadde fått i Borgarting lagmannsrett den 7 mars 2019, og hvor det blant annet heter i en betenkning skrevet av professor, Xose Manuel Carrill Vazquez, som er hovedlærer i arbeids- og sosialrett ved Universitetet:

"The judgment of the Borgarting Court of Appeal of the 7th March, 2019, is a clear example of a biased and selfish interpretation of the Law.

it is a statement that wants to highlight that the aforementioned judgment has been created and pronounced solely and exclusively to the interests of the Norwegian State, to the extent that the judgment has not been pronounced with the proper rectitude and impartiality. This is particularly clear when the Borgarting omits intentionally (being an informed decision) the case law of the European Court of Human Rights.....

Den spanske delegasjonen til Europaparlamentet, er av samme oppfatning.

Men det er ikke bare Europarådet, Europaparlamentet eller fra Spania at kritikken kommer.

Faktum er nemlig at Borgarting lagmannsrett er en gjenganger i de mange domfellelsene av Norge i EMD, her er noen av sakene:

Jeg nevner:

1. Saber v Norge, krenkelse av EMK Artikkel 8.
2. A.S v Norge, krenkelse av EMK Artikkel 8.
3. Lobben v Norge, krenkelser av EMK Artikkel 8
4. Jansen v Norge, krenkelse av EMK Artikkel 8.
(Application no. 2822/16)
5. BECKER v. NORWAY, krenkelse av EMK Artikkel 10
(Application no. 21272/12)
6. KRISTIANSEN v. NORWAY, krenkelse av EMK Artikkel 6
(Application no. 1176/10)
7. HANSEN v. NORWAY, krenkelse av EMK Artikkel 6
(Application no. 15319/09)
8. KAPLAN AND OTHERS v. NORWAY, krenkelser av EMK Artikkel 8
(Application no. 32504/11)
9. VILNES AND OTHERS v. NORWAY, krenkelser av EMK Artikkel 8
(Applications nos. 52806/09 and 22703/10)

Av andre saker der Borgarting har medvirket til at Norge er domfelt i EMD de siste 10- 12 år, kan også nevnes:

10. BUTT v. NORWAY, krenkelse av EMK Artikkel 8
(Application no. 47017/09)
11. X v NORWAY (HUMAN RIGHTS COMMITTEE in Geneva), krenkelse av SP 14-5
(App 1542/ 2007)
12. RIIS v. NORWAY (No. 2), krenkelse av EMK Artikkel 6
(Application no. 16468/05)
13. EKEBERG AND OTHERS v. NORWAY, krenkelse av EMK Artikkel 6
(Applications nos. 11106/04, 11108/04, 11116/04, 11311/04 and 13276/04)
14. FOLGERØ AND OTHERS v. NORWAY, Krenkelse av EMK Artikkel 2, Protokoll
no. 1 (Application no. 15472/02)

Den 10 september 2019, ble Norge altså dømt i storkammeret i Den Europeiske Menneskerettsdomstol, og flere av karakteristikkene, særlig de fra seks av dommerne som utgjorde flertallet, er knusende for Borgarting lagmannsrett.

De bruker karakteristikk om vårt Borgarting som "kynisk", at det aldri hadde til hensikt å respektere menneskerettene, og at de problemene som Lobben- saken reiser, er mer et strukturelt problem.

De seks dommerne, RANZONI, YUDKIVSKA, KURIS, HARUTYUNYAN, PACZOLAY AND CHANTURIA skirver dette i sin tilleggebetraktning:

"the authorities' argument that the child's reactions would decrease and the degree of contact could be improved if the sessions became less frequent (see paragraph 75) cannot be considered as anything other than cynical."

Dette er selvsagt svært, svært alvorlig, og underbygger ytterligere at vi snakker om strukturelle feil ved denne domstolen, som får irreversible og fatale konsekvenser for de som rammes.

Enda verre er det at arbeidsgiver virker å være fullstendig likegyldige til den inkompetansen som hefter ved denne domstolen, hva gjelder å beskytte menneskerettene.

Og i dag kunne vi altså bevitne at denne domstolen er involvert i nok en domfellelse av Norge. Det blir garantert ikke den siste.

Bergen, den 17.12.2020

Marius Reikerås